

Z żałobnej karty

Wspomnienie o mgr inż. Kwirynie Elznerowiczu

Посмертные воспоминания о маг. инж. Квирыне Эльзнеровичу

In Memory of the Late Kwiryn Elznerowicz M. A. in Forest Engineering

23 września 1963 r. opuścił szeregi leśników Kolega mgr inż. Kwiryn Elznerowicz urodzony 27 sierpnia 1898 r. długoletni pracownik resortu leśnictwa, znany specjalista — urzędnikowiec, dwukrotnie odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi (przed wojną i po wojnie) oraz Medalem 10-lecia.

Kolega Elznerowicz był zawsze człowiekiem skromnym i prostolinijnym, a wyrobionego i opartego na doświadczeniu zdania nigdy nie zmieniał. Można było polegać na Jego wiadomościach fachowych.

Odszedł przedwcześnie, w pełni sił umysłu, pozostawiając swe otoczenie w głębokim żalu. Jego pracowitość, pogoda ducha, przychylny stosunek do ludzi zjednały Mu powszechną sympatię i głęboki szacunek. W pracy swej nie szukał dróg łatwych, wygodnych, wybrał jedną drogę, drogę otwartą i prostą, jedyną jaka przystała uczciwemu leśnikowi. Przez całe swe życie, nie szczędził wysiłków dla dobra lasów polskich i dla kolegów — leśników.

Po uzyskaniu w 1924 r. dyplomu nauk leśnych na Uniwersytecie Poznańskim, w 1925 r. rozpoczyna pracę w Wydziale Urządzania Lasu Dyrekcji Lasów Państwowych w Warszawie. Przechodzi stopniowo wszystkie szczeble urzędnikowiec, począwszy od wyłączeniowca leśnego, długoletnią pracę w charakterze taksatora leśnego i kierownika drużyny urzędniowej, do pracownika centralnych władz urzędniowych. Jeszcze przed wojną uzyskuje stanowisko radcy. Głównym Jego zadaniem było rozpatrywanie planów urządzania lasów przed zatwierdzeniem ich przez dyrektora naczelnego lasów państwowych. Powierzano Mu często szacowanie majątków leśnych nabywanych przez Skarb Państwa.

W czasie okupacji hitlerowskiej K. Elznerowicz pełni funkcję kasjera w nadl. Drewnica, troszczy się jednocześnie o okoliczne lasy.

Po wojnie pełni z początku funkcję adiunkta w tym nadleśnictwie oraz wykładowcy w leśnym ośrodku szkoleniowym w Drewnicy. Od początku 1947 r. wraca do władz centralnych jako starszy inspektor w Wydziale Stanu Posiadania, w którym pracował nadzwyczaj sumiennie przez 10 lat.

W 1957 r. K. Elznerowicz powraca po wielu latach do swej ulubionej specjalności urządzania lasu. Z dużym zapałem i zamiłowaniem oddaje się znów idei prawidłowego urządzania lasów polskich, troszcząc się po ojcowsku o wychowanie młodych kadr urzędniowych przez systematyczne poprawianie ich prac oraz dawanie cennych wskazówek w zakresie stałego ulepszania pracy urzędniowców.

W dziedzinie zagospodarowania lasu kol. Elznerowicz zajmował zawsze stanowisko dobrego gospodarza, troszcząc się nieustannie o dobro lasów polskich, o do-

bre uprawy leśne i dobrą ich pielęgnacją od chwili powstania uprawy aż do wieku dojrzałości rębnej.

W zakresie rozmiaru użytkowania kol. Elznerowicz dbał zawsze o prawidłowe ustalenie wyrębów w lasach polskich z tą myślą, aby starczyło ich nie tylko dla obecnego pokolenia, ale również dla przyszłych pokoleń.

Kol. Elznerowicz był wybitnym znawcą urządzania lasu i zamiłowanym leśnikiem. Obdarzał miłością iście ojcowską każde drzewo w lesie i chciał je pielęgnować tak, jak dobry ojciec pielęgnuje dziecię swoje. I za to właśnie wdzięczne są Jemu dziś wszystkie drzewa w lesie i niech ich szum w dniu dzisiejszym będzie dla Niego hymnem uznania i wdzięczności za serce, które im przez całe swe życie okazywał. Tę pamięć pozostawił po sobie wśród tych którzy Go znali.

Marian Czuraj